



Ignasi Moreta: “Com a editor, intento oferir al públic lector bons acompanyants per fer el seu camí espiritual”

Description

Aquest dimecres, la **Llibreria Drac** d'Olot presentarà públicament una de les seves noves seccions temàtiques, la qual inclou obres bibliogràfiques articulades a partir de la **comparació entre religions** i que ja ha posat a l'abast del públic des d'aquest estiu. Serà a les 19:00 hores a la sala d'actes de l'Arxiu Comarcal de la Garrotxa i, com a colofó, ha convidat el cofundador i director literari de [Fragmenta Editorial](#), **Ignasi Moreta** (Barcelona, 1980), que oferirà una dissertació sobre tot allò que existeix “**Més enllà de les creences**”, tal com ha titulat la seva conferència.

Què hi ha més enllà de les creences?

L'aparell institucional que associem a les religions (cultes, dogmes, doctrines, codis morals, etcètera) pot no interessar-nos globalment i, per tant, haver caigut en un descrèdit generalitzat, però, a banda de tot això, les preguntes que gairebé tots els humans ens fem sobre les creences continuen existint. Ens fem preguntes, avui com ahir. Però ja no hi ha respostes tranquil·litzadores. Tots som cercadors. I és en aquesta indagació espiritual, on no podem deixar la gent sola: calen eines per fer el camí.

Per tant, no es pot indagar una creença religiosa amb un mal acompanyant. Vol dir això?

Sí, això mateix. No és el mateix indagar amb un bon acompanyant que amb un mal acompanyant.

Cal filar prim, doncs?

Filar prim és important. Em preguntaràs què hi pinta un editor en aquest punt; la resposta és intentar oferir al públic lector bons acompanyants per fer el seu camí espiritual. No és el mateix indagar al costat d'un Raimon Panikkar, una Marie Balmary, un Lluís Duch, una Marion Muller-Collard... que fer-ho al costat de dubtosos mestres espirituals.

Panikkar: elegància i saviesa.

Panikkar venera les escriptures, diu a l'inici de *L'experiència vèdica*, on estudia els textos de l'hinduisme vistos no només com a objecte d'estudi sinó també com una realitat viva i vivificadora.

Defensa que si vols entendre realment el budisme, t'has de fer budista; si vols entendre realment l'hinduisme, t'has de fer hindú; si vols entendre realment el cristianisme, t'has de fer cristià... Per a ell, la comprensió neix des d'un màxim exercici d'empatia amb la cosa compresa. Això contrasta amb el que ens passa amb Dolors Bramon.

L'altre dia van presentar el nou llibre de Bramon a la [Setmana del Llibre en Català](#). Com els va anar?

Molt bé. El seu llibre, [Professora d'islam](#), arribarà a les llibreries la primera setmana d'octubre. És breu i molt digerible. La seva és una aproximació diferent: aporta una visió de la religió des de la mirada universitària i, per tant, amb un interès merament acadèmic i no vivencial (¡no ens vol convèncer de res!).

Dues aproximacions diferents. Però vàlides totes dues, oi?

Sí! Les dues tenen la seva noblesa i sentit.

En [una entrevista a Flama](#), Bramon va insistir que, en l'actualitat, “hi ha més persones musulmanes que saben àrab, però per saber-lo bé, un s'ha de dedicar i l'ha d'estudiar”. Aniria per aquí.

Totalment. La de Dolors Bramon és la trajectòria d'una vida al servei del coneixement de l'islam. Això és significatiu i contrasta amb la frivolitat i el poc rigor de moltes de les propostes de publicació que ens arriben: amb les religions, tothom s'hi atreueix, i hi ha gent que es pensa que és molt fàcil tractar-les, però qui ho pensa s'equivoca; no et pots llevar del llit i creure que, sense una formació i una dedicació específiques, la teva visió de l'univers en forma de llibre tindrà interès.

“Ens fem preguntes, avui com ahir. Però ja no hi ha respostes tranquil·litzadores. Tots som cercadors”

Abans de l'entrevista, em parlava d'un nou projecte. Es pot dir?

Sí, sí. Seran diversos volums sobre els Deu Manaments. Ja l'explicarem amb detall, però avanço que seran obres d'assaig i breus que s'han encomanat a assagistes joves, que no identifiquem clarament amb la tradició cristiana i que no són ni biblistes ni teòlegs. Dit això, cal aclarir que no reneguem de la gran aportació que han fet al llarg de la història autors d'arrels convençudament religioses.

Què ha representat la figura de Lluís Duch des de la perspectiva del raonament religiós?

És un cas molt singular. Sap trobar el to. Va deixar-nos obres que tenen un to que no era propi del cristià que parla i escriu per a cristians; era el to de l'estudiós que s'adreçava a un públic adult i plural. No expulsava del seu discurs la persona que no és creient i, per això, va tenir interlocutors ateus, que el valoraven molt. Ajudava a pensar fossin quines fossin les creences dels seus lectors i feia bona la idea que una persona religiosa, quan escriu, no té la necessitat d'adoptar un to pietós, que, potser, té sentit en altres contextos.

Va ser interlocutor seu Joan-Carles Mèlich, també autor de Fragmenta?

Exacte. Un interlocutor no religiós, diria jo. Es confessa, però, com un autor èticament cristià. És un

pensador de gran nivell i, en les seves dissertacions, ha reflexionat a fons sobre les relacions entre ètica i moral, i ha analitzat notablement el concepte de la mala consciència, a vegades també propiciada per les religions. Ha fet que el lector entengui fàcilment allò que vol transmetre, i això és un luxe!

Category

1. Cultura
2. Entrevista

Tags

1. fragmenta
2. Ignasi Moreta

Date Created

setembre 2023

Author

xavier-pete